

annað tíu ára tímabil, og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

10. gr.

1. Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skráningu allra fullgildinga og uppsagna, sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar framkvæmdastjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á, hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

11. gr.

Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. grein sálmála Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

12. gr.

Þegar stjórn Alþjóðavinnuáskrifstofunnar kann að álita það nauðsynlegt, skal hún leggja fyrir Allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins breytingar á henni allri eða hluta hennar.

13. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg, þá skal:

- a. fullgilding aðildarríkis á hinn nýju samþykkt ipso pure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 9. greinar hér að framan líður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma er það gerist;
- b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.

2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni hvað snertir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

14. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.

Samþykkt nr. 132 um árlegt orlof með launum (endurskoðuð 1970).

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofunnar saman komið til 54. þingsetu sinnar, eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuáskrifstofunnar hinn 3. júní 1970, hefur samþykkt ákveðnar tillögur um launað orlof, en það er fjórða mál á dagskrá þingsins, og þar sem það hefur ákveðið að þessar tillögur skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag hinn 24. júní 1970 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um orlof með launum (endurskoðuð), 1970:

1. gr.

Ákvæðum þessarar samþykktar skal framfylgja með lögum eða reglugerðum, að svo miklu leyti, sem þeim er ekki framfylgt á annan hátt með heildarsamningum, úrskurðum gerðardóma eða dómstóla, lögboðnum aðferðum eða á annan þann hátt, sem samrýmist venju í hverju landi eftir því sem við á.

2. gr.

1. Samþykkt þessi tekur til allra manna í annarra þjónustu að undanteknum sjómönnum.

2. Að svo miklu leyti sem nauðsyn krefur, getur hlutaðeigandi stjórnvald eða aðili, að höfðu samráði við félagssamtök hlutaðeigandi vinnuveitenda og verkamanna, þar sem slík félög eru, gert ráðstafanir til þess að undanskilja ákvæðum samþykktar þessarar lakmarkaða flokka vinnandi manna, ef vinnu þeirra er þannig háttáð, að það mundi verulegum vandkvæðum bundið að láta samþykktina taka til þeirra, af ástæðum, sem varða framkvæmd, löggjöf eða stjórnskipan.

3. Hvert það aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt, skal í fyrstu skýrslu sinni um framkvæmd hennar, sem gefin er samkvæmt 22. grein stofnskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, tilgreina þá flokka, sem undanskildir hafa verið samkv. 2. tölulið þessarar greinar, og jafnframt skal það skýra frá ástæðum til þess. Í síðari skýrslum sínum skal ríkið gera grein fyrir lögum, sínum og framkvæmd að því er varðar hina undanskildu flokka, og jafnframt að hve miklu leyti ákvæðum samþykktarinnar er framfylgt eða áformað er að framfylgja þeim með tilliti til þessara flokka manna.

3. gr.

1. Sérhver maður, sem samþykkt þessi tekur til, skal eiga rétt á árlegu orlofi með launum, og skal lágmark þess ákveðið.

2. Sérhvert aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt, skal í yfirlýsingu, er fylgi fullgildingarskjali þess, tiltaka lengd orlofs.

3. Orlof skal aldrei skemmra vera en þrjár vinnuvikur fyrir eins árs starf.

4. Sérhvert aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt, getur með síðari yfirlýsingu tilkynnt framkvæmdastjóra Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, að það ákveði lengra orlof en það, sem tiltekið var, þegar fullgilding fór fram.

4. gr.

1. Nú hefur maður á tilteknu ári unnið skemmri tíma en krafizt er til fulls orlofsréttar samkvæmt ákvæðum 3. greinar, og skal hann þá vegna þess árs eiga rétt á orlofi með launum í hlutfalli við starfstíma sinn á því ári.

2. Með orðinu „ár“ í 1. tölulið þessarar greinar er átt við almanaksárið, eða annað jafnlangt tímabil, sem ákveðið er af hlutaðeigandi stjórnvaldi eða á þann hátt, sem við á í hverju landi.

5. gr.

1. Réttinn til árlegs orlofs með launum má binda því skilyrði, að hlutaðeigandi maður hafi unnið tiltekið lágmarkstímabil.

2. Lengd slíks réttindavinnslutíma skal ákveðin af hlutaðeigandi stjórnvaldi eða á þann hátt, sem við á í hverju landi, en hann skal ekki vera lengri en sex mánuðir.

3. Aðferðin við útreikning starfstíma í sambandi við orlofsrétt skal ákveðin af hlutaðeigandi stjórnvaldi, eða á þann hátt, sem við á í hverju landi.

4. Með þeim skilyrðum, sem ákveðin eru af hlutaðeigandi stjórnvaldi, eða á þann hátt, sem við á í hverju landi, skulu fjarvistir frá vinnu vegna ástæðna, sem starfsmaðurinn ræður ekki við, svo sem vegna veikinda, slysa eða barneigna, reiknaðar sem starfstími.

6. gr.

1. Almenna og hefðbundna frídaga skal ekki telja með í árlegu orlofi með launum samkv. 3. tölulið 3. greinar þessarar samþykktar, hvort sem þessir dagar falla inn í orlofið eða ekki.

2. Með þeim skilyrðum, sem ákveðin eru af hlutaðeigandi stjórnvaldi, eða á þann hátt, sem við á í hverju landi, skal ekki reikna með í árlegu orlofi með launum samkv. 3. tölulið 3. greinar, þann tíma, sem hlutaðeigandi maður er ekki vinnufær vegna veikinda eða slysa.

7. gr.

1. Sérhver maður, sem tekur orlof, sem um ræðir í þessari samþykkt, skal allan orlofstímann fá a. m. k. sín venjulegu laun eða meðallaun (þar með talið jafnvirði í peningum þess hluta launa, sem greiddur er í friðu og ekki er föst greiðsla, sem innt er af hendi hvort sem hlutaðeigandi maður er í orlofi eða ekki) reiknuð eftir reglum, sem hlutaðeigandi stjórnvald setur, eða settar eru með þeim hætti, sem við á í hverju landi.

2. Þær fjárhæðir, sem greiða ber samkvæmt 1. tölulið, skulu greiddar hlutaðeigandi manni, áður en orlof hefst, nema annað sé ákveðið í samningi, sem tekur til hans og vinnuveitandans.

8. gr.

1. Hlutaðeigandi stjórnvald, eða þar til bær aðili í hverju landi, getur veitt leyfi til skiptingar orlofs með launum.

2. Ef ekki er öðruvísi ákveðið í samningi, sem tekur til vinnuveitandans og starfsmannsins, skal hluti orlofs vera a. m. k. tvær vinnuvikur samfelldar, enda veiti starfstími hlutaðeigandi manns rétt til svo langs orlofs.

9. gr.

1. Sá samfelldi hluti árlegs orlofs með launum, sem um ræðir í 2. tölulið 8. greinar þessarar samþykktar, skal veittur og tekinn innan árs, og afgangurinn innan 18 mánaða frá lokum þess árs, sem orlofsrétturinn miðast við.

2. Með samþykki hlutaðeigandi starfsmanns má lengja að ákveðnu marki frest þann til töku orlofs, sem tiltekinn er í 1. tölulið þessarar greinar, að því er tekur til þess hluta orlofs, sem umfram er ákveðið lágmark.

3. Lágmark það og tímamark, sem um ræðir í 2. tölulið þessarar greinar, skal ákveðið af hlutaðeigandi stjórnvaldi að höfðu samráði við félagssamtök hlutaðeigandi vinnuveitenda og verkamanna, með heildarsamningum eða með öðrum hætti í samræmi við venju, eftir því sem við á í hverju landi.

10. gr.

1. Nú er ekki kveðið á um það með reglugerðum, heildarsamningum, gerðar dómi eða á annan hátt í samræmi við venju í landinu, hvenær orlof skuli tekið, og skal það þá ákveðið af vinnuveitandanum að höfðu samráði við hlutaðeigandi starfsmann eða fulltrúa hans.

2. Við ákvörðun þess hvenær orlof skuli tekið, skal taka tillit til þarfa atvinnurekstursins og möguleika starfsmannsins til hvíldar og hressingar.

11. gr.

Starfsmaður, sem lokið hefur lágmarksstarfstíma, sem svarar til þess, sem krafizt kann að vera samkv. 1. tölulið 5. greinar þessarar samþykktar, skal, er hann lætur af starfi, fá orlof með launum í hlutfalli við lengd þess starfstíma, sem hann hefur ekki þegið orlof fyrir, eða í þess stað greiðslu, eða að honum sé fært jafnlangt orlof til tekna.

12. gr.

Samningar um niðurfellingu réttar til árlegs lágmarksorlofs með launum, sem um ræðir í 3. tölulið 3. greinar þessarar samþykktar, eða um afsal slíks orlofs gegn þóknun, eða á annan hátt, skulu vera ógildir eða bannaðir, eftir því, sem við á í hverju landi.

13. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvald eða annar þar til bær aðili, getur sett sérstakar reglur um það, er starfsmaðurinn tekur að sér launað starf í orlofi, sem fer í bága við tilgang þann, sem orlofi er ætlaður.

14. gr.

Með viðeigandi eftirliti eða öðru móti, skal gera virkar ráðstafanir miðaðar við þann hátt, sem hafður er á framkvæmd ákvæða samþykktarinnar, til þess að tryggja það, að reglur og fyrirmæli um orlof séu tilhlýðilega haldin og þeim framfylgt.

15. gr.

1. Sérhvert aðildarríki getur tekið á sig skuldbindingar þessarar samþykktar, sér í lagi að því er tekur til

- a. starfsmanna í atvinnugreinum öðrum en landbúnaði;
- b. starfsmanna í landbúnaði.

2. Sérhvert aðildarríki skal í fullgildingarskjali sínu tiltaka, hvort það undirgengst ákvæði samþykktarinnar varðandi þá, sem un getur í staflið a. í 1. tölulið þessarar greinar, þá, sem un getur í staflið b í 1. tölulið þessarar greinar, eða þeirra hvorutveggja.

3. Sérhvert aðildarríki, sem við fullgildingu hefur undirgengist skuldbindingar þessarar samþykktar að því er tekur til annað hvort þeirra, sem un getur í a-lið eða b-lið 1. töluliðs þessarar greinar, getur síðar tilkynnt framkvæmdastjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, að það undirgangist skuldbindingar samþykktarinnar að því er varðar alla þá, sem samþykktin tekur til.

16. gr.

Þessi samþykkt kemur í stað Samþykktarinnar um orlof frá 1936, og Samþykktarinnar um orlof í landbúnaði frá 1952, með eftirfarandi skilyrðum:

- a. Nú tekur aðildarríki, sem er bundið af Samþykkt um orlof frá 1936, á sig skuldbindingar þessarar samþykktar að því er tekur til starfsmanna í atvinnugreinum, öðrum en landbúnaði, og skal það þá hafa í för með sér ipso jure tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar.
- b. Nú tekur aðildarríki, sem er bundið af Samþykktinni um orlof í landbúnaði frá 1952, á sig skuldbindingar þessarar samþykktar, að því er tekur til starfsmanna í landbúnaði, og skal það þá hafa í för með sér ipso jure tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar.
- c. Gildistaka þessarar samþykktar skal ekki standa í vegi fyrir síðari fullgildingu á Samþykkt um orlof í landbúnaði frá 1952.

17.—24 gr.

Samhljóða 7.—14. gr. Samþykktar nr. 131 hér að framan.

Fylgiskjal III.

Tillaga nr. 135 um ákvörðun lágmarkslauna með sérstöku tilliti til þróunarlanda.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofunnar saman komið til 54. þingsetu sinnar eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuáskrifstofunnar hinn 3. júní 1970,

vísar til ákvæða Tillögunnar frá 1928 um lágmarkslaun, Tillögunnar frá 1951 um ákvörðun lágmarkslauna í landbúnaði og Jafnlaunatillögunnar frá 1951, sem hafa að geyma mikilsverðar leiðbeiningar fyrir þá, sem ákveða lágmarkslaun, og telur að reynsla síðustu ára hafi undirstrikað þörfina fyrir nokkrar frekari athuganir varðandi ákvörðun lágmarkslauna, þ. á m. að setja mælikvarða, sem geri kerfi lágmarkslauna bæði raunhæft tæki til félagslegrar verndar og þátt í efnahagslegri og félagslegri framþróun, og

telur að ákvörðun lágmarkslauna ætti á engan hátt að skerða sameiginlegar samningsgerðir um ákvörðun launa yfir lágmarki, og